

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

M. Ch.

zastoupený T. M., zmocněncem
bytem X

proti
žalované

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2017, č. j. MV-32736-4/SO-2015,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce pobýval na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností od 15. 3. 2012 do 28. 2. 2013. Dne 13. 2. 2013 podal u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 45 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Tuto žádost Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 28. 1. 2015, č. j. OAM-8296-30/DP-2013, zamítlo (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Z rozhodnutí vyplývá, že žalobce byl opakovaně vyzván, aby k žádosti předložil zákonem vyžadované náležitosti. Žalobce tak postupně učinil; z předloženého dokladu o výši zaplaceného pojistného na sociálním zabezpečení a na státní politiku zaměstnanosti vydaného Pražskou správou sociálního zabezpečení ovšem vyplynulo, že žalobce měl k 27. 3. 2014 dluh na pojistném ve výši 11 720 Kč. Ministerstvo vnitra proto žalobce znovu vyzvalo k předložení aktuálního potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o tom, že u ní nemá splatné nedoplatky. Žalobci byla následně opakovaně prodloužena lhůta k předložení uvedeného potvrzení, i přesto ale žalobce do vydání prvostupňového rozhodnutí toto potvrzení nepředložil. Z toho důvodu Ministerstvo vnitra dle § 46 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců žádost zamítlo, neboť nebyly ve stanovené lhůtě předloženy doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti.
3. Proti tomuto rozhodnutí podal následně žalobce odvolání. To žalovaná rozhodnutím ze dne 1. 9. 2017, č. j. MV-32736-4/SO-2015, zamítla (dále jen „napadené rozhodnutí“).
4. Žalobce se s tímto výsledkem neztotožnil a proti uvedenému rozhodnutí podal dne 21. 9. 2017 k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu podle § 65 s. ř. s.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

5. Žalobce proti napadenému rozhodnutí namítá zaprvé, že v roce 2011 a 2012 nebyla dána přesná metodika k zákonu o pobytu cizinců, Ministerstvo vnitra samo nevědělo, jaké dokumenty požadovat od cizinců k udělení pobytového oprávnění.
6. Zadruhé žalobce upozorňuje, že správní orgán v oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 4. 2016 odůvodňuje svůj záměr ukončit pobytové oprávnění žalobce z důvodu, že tento přestal splňovat jednu z podmínek pro udělení víza, v čemž správní orgán spatřuje důvod pro ukončení povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 37 odst. 2 písm. h) ve spojení s § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
7. Zatřetí žalobce namítá, že napadené rozhodnutí představuje velký zásah do života jeho a jeho rodiny (v ČR má veškeré příbuzné, které pomáhá zajišťovat, a na Ukrajině se nemá kam vrátit).
8. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 4. 12. 2017 uvedla k první žalobní námitce, že zákon o pobytu cizinců stanoví, jaké jsou náležitosti žádosti o udělení pobytového oprávnění, přičemž správní orgány rozhodují na základě a v mezích zákona. K upozornění žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stran oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 4. 2016 uvedla, že ve správním spisu žádná taková písemnost založena není, nadto řízení v prvním stupni bylo ukončeno rozhodnutím ze dne 28. 1. 2015. Ke třetí námitce stran přiměřenosti zásahu do rodinného a soukromého života uvedla, že s přiměřeností zásahu do rodinného a soukromého života se správní orgány vypořádaly ve svých rozhodnutích, přičemž žalobce v tomto ohledu v žalobě nevznesl žádná relevantní tvrzení.

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel přitom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl městský soud bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaná na výzvu soudu podle § 51 s. ř. s. nijak nereagovali.
10. Žaloba není důvodná.
11. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění, *[d]louhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit.*
12. Podle § 46 odst. 1 věta první zákona v rozhodném znění, *[p]ro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.*
13. Podle § 46 odst. 7 písm. d) zákona v rozhodném znění, *[k] žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit potvrzení příslušného finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky, a potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Není-li cizinec daňovým subjektem nebo plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, předloží doklad vydaný finančním úřadem nebo okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost.*
14. První žalobní námitce, že v době, kdy Ministerstvo vnitra rozhodovalo o žádosti žalobce, samo nevědělo, jaké podklady může po žalobci požadovat (z důvodu, že v té době neexistovala příslušná metodika) městský soud nemohl přisvědčit, neboť povinnost žalobce předložit k jím podané žádosti potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále, vyplývala přímo ze zákona (viz § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců). Existence či neexistence metodiky k zákonu nemohla na této jeho povinnosti nic změnit. Ministerstvo vnitra tedy postupovalo zcela v souladu se zákonem, pokud po žalobci takové potvrzení vyžadovalo.
15. K upozornění žalobce stran údajného oznámení o zahájení řízení ze dne 12. 4. 2016 městský soud uvádí, že se jedná o pouhé konstatování, které nepředstavuje žalobní námitku. Městský soud k tomu dále podotýká, že žalobce má v této souvislosti na mysli

zřejmě jiné řízení, které se týkalo zrušení jeho původního povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání pro neplnění jeho účelu.

16. K žalobní námitce týkající se přiměřenosti zásahu do rodinného a soukromého života městský soud ve shodě s žalovanou uvádí, že tuto okolnost již posoudilo jak Ministerstvo vnitra tak žalovaná. Ministerstvo vnitra se zásahem do rodinného a soukromého života zabývalo na str. 3 prvostupňového rozhodnutí. Konstatovalo přitom, že v ČR pobývají žalobcovi rodiče a sourozenci, naopak jeho manželka žije na Ukrajině, je tedy vyloučeno, že by zamítavé rozhodnutí mělo nepřiměřený dopad do jeho rodinného a soukromého života, a to přesto, že v ČR pobývá již od r. 2005. Žadatel se může znovu zapojit do života společnosti na Ukrajině. Žalovaná potom v napadeném rozhodnutí zaujala stanovisko, že při rozhodování podle § 56 odst. 1 zákona o pobytu cizinců správní orgány nejsou povinny posuzovat přiměřenost zásahu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žadatele (na rozdíl od situace, kdy postupují podle § 56 odst. 2 zákona). Podle žalované nedoložení zákonem vyžadovaných náležitostí k žádosti je obligatorní důvodem pro neudělení pobytového oprávnění. Městský soud se s žalovanou i Ministerstvem vnitra plně ztotožňuje; v tvrzení žalobce, které je nadto velmi povšechné, neshledává oporu pro opačný závěr.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

17. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož žalobce neměl ve věci úspěch, nepřiznal mu soud náhradu nákladů řízení. Žalované, která měla ve věci plný úspěch, potom nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti. Ani jí tudíž městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. října 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.